

δικαστική απόφαση εκκλησιαστικού κριτηρίου. Κωνσταντινούπολη, Μύκονος, Σύρος.

Ἄ. Κατσουρός, *Κουρσάροι καὶ σκλάβοι. Ἀνέκδοτα μυκονιάτικα καὶ συριανὰ ἔγγραφα*, Σύρος 1948, σ. 11-46, αρ. 1-25.

284

1663-1823. Δικαστικές αποφάσεις των κριτηρίων της Μυκόνου επί ποικίλων ζητημάτων (κυρίως ιδιωτικού δικαίου).

Μ. Τουρτόγλου, «Ἡ νομολογία τῶν κριτηρίων τῆς Μυκόνου (17^{ος}-19^{ος} αἰ.)», *ΕΚΕΙΕΔ* 27-28 (1980-1981) [1985], σ. 6 σημ. 9, σ. 7 σημ. 10, σ. 8 σημ. 13, σ. 14 σημ. 24, σ. 18-225, αρ. 1-209 (= Τουρτόγλου, *Μελετήματα*, τ. 5, σ. 44 σημ. 9, σ. 45 σημ. 10, σ. 46 σημ. 13, σ. 52 σημ. 24, σ. 56-263 αρ. 1-209).

ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ. ΟΡΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΜΕΤΕΚΛΗΤΟ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΓΚΑΘΙΣΤΑΝΤΑΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ 22 ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ

1702, 13 Μαΐου

«Ἐ Παραστάς ἔμπροσθεν τῆς ἡμῶν ταπεινότητος μετὰ τῶν παρὶ ἡμᾶς κληρικῶν ὁ γέρον Φιλόθεος Ραΐνος μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ θυγατέρων καὶ ὁποῖα Γενοῦσαι ἀπὸ αὐτοῦ ἔσαν ἀμπέλι εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ Στενοῦ, τὸ ὁποῖον ἔσαν ἡβουλήθη νὰ γίνῃ καλόγερος πὺς τὸ ἠγγραφεν εἰς τὴν διαθήκην του καὶ τὴν σήμερον ἔχοντας κακὴν καρδίαν με τοῖς θυγατέρες του ἡβουλήθη νὰ τὸ πάρῃ πάλιν καὶ νὰ τὸ ἀποξενώσῃ ἀπὸ αὐτῆς. Καὶ εἰς τοῦτο παραστάντες ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ οἱ δύο μερίδες ὁ τε μοναχὸς Φιλόθεος καὶ οἱ θυγατέρες του καὶ ἐνωτιστέντες τῶν ἀμφοτέρων τὰ δικαιώματα, ἀποφασίζομεν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ὅτι νὰ εἶναι τὸ ἄνω εἰρημένον ἀμπέλι τῶν δύο αὐτοῦ θυγατέρων, κατὰ τὴν διαθήκην του, με ὅλον ἐτοῦτο νὰ τὸ καρποτρῶγῃ ὁ καλόγερος ἕως ἐφ' ὅρους ζωῆς αὐτοῦ καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του νὰ τὸ ἔχουν με τὴν εὐχὴν του, καθὼς αὐτὸς με τὸ θέλημά του ὑποσχέθη ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ ὁπότε ἤθελεν βουλευθῇ νὰ τὸ ἀποξενώσῃ ἀπὸ αὐτῆς νὰ τὸ χάνῃ παντελῶς ὁ καλόγερος καὶ νὰ εἶναι ἀμέτοχος ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀμπέλι ...».

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗ ΤΗΣ ΜΥΚΟΝΟΥ ΛΕΟΝΗ ΜΟΣΚΟΝΑ.

ΑΚΥΡΩΝΕΤΑΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΤΟΥ ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΙΟΤΙ ΥΠΗΡΞΕ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΑΣΚΗΘΕΙΣΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΒΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΘΩΜΑΝΟΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΟΥΣ

1720, 10 Δεκεμβρίου

«Τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὸ ὀφφίκιον τῆς καντζηλλαρίας ὁ ἀφέντης ἐπίτροπος καὶ κριτὴς τῆς νήσου Μυκόνου ὁ κάτωθεν γεγραμμένος ὁποῖος λέγει πὺς εἶχε κάνει μία σε-ντένζα τοῦ Λουμπῆ Φαμελίτη διὰ πρόσωπον τῆς Κατερίνας τοῦ ποτὲ Νικολοῦ Γρυπάρη θυγατέρας καὶ ἐναντίον πρὸς τὴν Ἀννέζα τῆς Ποθητῆς εἰς τὴν ὁποία φαίνεται πὺς ἐπῆρεν τὸ ἀμπέλι ... διὰ τὸ ὁποῖο λέγει καὶ φανερά ὁμολογᾷ πὺς τὴν ἄνωθεν σεντένζα ὅπου ἔκαμεν γραμμένη στοὺς 1720 Μαγίου 30 τὴν ἔκαμεν ἀπὸ τὸν φόβον τῶν ἀφεντάδων. Καὶ

ἔτσι τὴν σήμερον ἐγνωρίζοντας τὸ ἄδικον ὁποῦ ἔκαμεν τῆς αὐτῆς Ἀννέζας ἀνουλλάρει τὴν αὐτὴ σεντένζα εἰς ὅλα της τὰ μέρη νὰ εἶναι ἄκερη καὶ νὰ μὴν ἀρχήζει τίποτας ὥσάν νὰ μὴν ἤθελε γένει πώποτες ἀλλὰ τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι νὰ εἶναι τῆς ἄνωθεν Ἀννέζας ....».

ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ ΠΕΡΙ ΜΗ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΙΚΑΣ ΑΡΡΕΝΟΣ ΤΕΚΝΟΥ
«ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΝΟΜΟΝ»

1772, 6 Νοεμβρίου

«... Οἱ δὲ αἵρεται κριταὶ ὁμοῦ μὲ τὴν Καντζηλλαρίαν ἐστάθησαν καὶ ἐρευνήσαν μὲ στόχασιν καὶ μὲ φόβον Θεοῦ ταῖς ὑποθέσεσιν καὶ τὰ γράμματα ὁποῦ τῶν ἐφανέρωσαν καὶ τὰ δύο μέρη, ἐρευνῶντες αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν μίαν καὶ δύο καὶ τρεῖς καὶ πολλάκις, ὁμοῦ καὶ μὲ τὸν Βασιλικὸν νόμον. Καὶ πρῶτον μὲν καθὼς φανερώνει ὁ νόμος δὲν τοῦ ἄγγιξεν τοῦ σιὸρ Πετράκη νὰ πάρῃ ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πατρός του κληρονομίαν μετὰ τὸν θάνατόν του, ἐπειδὴ καὶ εἶναι προικισμένος διατὶ εἶναι ἄλλοι παῖδιά ἀπροίκιστα καὶ ἐλεύθερα. Διὰ τοῦτο δὲν τοῦ δίνει ἡ κρίσις τίποτα. Διὰ δὲ τῆς ἀποθανούσης ἀδελφῆς του Μαρούσας κατὰ τὸν Βασιλικὸν νόμον τοῦ τυχαίνει νὰ πάρῃ ἀπὸ τὴν περιουσίαν της τὸ μερίδιόν του, ὁμοῦ καὶ τὰ λοιπὰ του ἀδελφία καὶ τὴν μητέρα του ...».

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΘΩΜΑΝΟΥ ΚΡΙΤΗ ΚΑΙ ΠΡΟΕΣΤΩΤΩΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

Χ.Χ.

«Τὴν ἡμετέραν ἐνδοξότητα δουλιζῶς παύσαντες. Καὶ ἀναφέρομεν ταπεινῶς ὅτι διὰ τὴν ἀγωγὴν ὁποῦ ὁ πατριώτης μας Πέτρος Θεοδώρου Πόμερ, ἔκαμεν εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἀφέντη μας ἐναντὶν τοῦ ποτὲ Νικολοῦ Δοῦ. Ἡ Καλλέργη καὶ Γερόσιμος Καρύθιος, διὰ τῆς καὶ ἐστάλην μπεμπεσίρης ὁ ἐνδοξότατος Χασάν Ἀγάς σιντζιαδετζίμπαςης ἀπὸ τὴν περικλειομένην κόπιαν τῆς πρὸς τὸ θεοφρονήσαν ἔπος του ἀναφορᾶς θέλει κατανοήσῃ τὴν ὑπόθεσιν ἕως τὴν βαθμὸν ἐρρίσκειται μὲ τὸ νὰ ἔγινεν ἡ ἐξέτασις ἀπαρallάκτως, παρόντος πάντοτε τοῦ μπουμπασίρη τοῦ ὕψους του ... Ἰδεάσομεν ὅμως τὴν ἐνδοξότητά της ὅτι ὅσα φορέσει μία γυναῖκα ἀπὸ τὰ τοῦ ἀνδρός, κατὰ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου μας δὲν παίρνονται ποτὲ ὀπίσω παρακαλοῦντες νὰ μὴν ἀναιροῦνται τὰ τοπικὰ ἔθιμα διατὶ διαφθείρεται τὸ τοπικὸν σύστημα. Ὅμοίως καὶ αἱ προγαμιαῖαι δωρεαὶ δὲν ἐπιστρέφονται καὶ σὰς βεβαιοῦμεν ὅτι αὐτὴ ἡ γυνὴ ἐτράβηξε τὰ ἀνιάτα ἔξοδα, βάσανα, κόπους εἰς τὰ τῆς ἀρρώστιας τοῦ αὐτοῦ Καλλέργη ὄντας ἡ ἀσθένειά του πολυκαιρινή, χωρὶς νὰ ἀπολαύσῃ ἀπὸ αὐτὴν οὐδέν. Αὐτὰ ἰδεάζομεν τῇ ἐνδοξότητί της παρακαλοῦντες νὰ εἶναι συνήγορος τοῦ δικαίου καὶ προσέτι νὰ ἀναχαιτίζωνται ὅπως δυνατόν τοιαῦτα ὑποθέσεις ὁποῦ εἶναι ξένα, χωρὶς νὰ ἐνέχεται τὸ κοινόν μας ὅτι πάσχει ἡ κοινότης μεγάλην ἀνωμαλίαν καὶ δυσκολίαν...».

285

1663-1834. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Λεύκες, Μάρμαρα, Παροικιά, Τζίπιδος (Πάρος).

Ν. Ἀλ. Πράντης, «Ἀνέκδοτα παριανὰ ἐγγράφα τῆς συλλογῆς Ζαχαρία Στέλλα», *Παριανὰ* 101 (2006), σ. 210-219, αρ. 1-3. *Παριανὰ*

